

Per kan nå topp

En ung svensk – ja, i kendo är man ung tills man fyllt 30 – 26-årige Per Bjerlow på väg in i Euro-paeliten?

– Pers insatser de här två EM-dagarna i Malmö tyder på detta, säger ordföranden i Svenska Budoförbundets kendo-sektion, Kjell Söderström.

I den individuella tävlingen på söndagen klarade sig stockholmssgrabben till kvartsfinal, blev där eliminerad av fransmannen Girot men först efter s k sudden death. Då hade Per

Magnus Månsson

Kendo

länge haft ledningen med 1-0 (först till två hugg vinner).

Det är andra gången en svensk kommer bland de åtta främsta i ett EM (förra gången var det Enighets Leif Svensson 1986). Men det som inger förhoppningar om en lyckosam framtid för Per är att han även fick det s k Fighting Spiritpriset. Och då inte bara på söndagen.

Värderas högt

Även på lördagen efter lagtävlingen (där Sverige föll bort direkt i poolspelet) fick Per detta uppmuntringspris, som värderas högt i kendokretsar.

– Att Per fick det på lördagen kan man kanske tyda som en uppmuntran till arrangörslaget, men när han även fick priset för sin insats i den individuella tävlingen visar detta, att han imponerat på den japanska juryn, kommenterar Kjell Söderström.

– En härlig injektion att uppmärksammas så här, säger Per själv.

Per Bjerlow, t h, garderar sig perfekt på fransmannen Girots anfall och gläder sig åt den fina utmärkelsen Fighting Spiritpriset.

FOTO: HANS JOHNSSON

Per har nämligen ambitioner att närma sig eliten – först då den europeiska, där Frankrike och Västtyskland ännu är bäst.

Bredvid sina ekonomiska studier pluggar han även japanska. Och detta inte för att senare ägna sig åt internationell japansk ekonomi. Som i alla de asiatiska kampsporterna är Japan den ledande nationen, det är där de bästa instruktörerna finns.

– Jag har varit över i Japan två gånger och tänker resa dit igen, berättar Per. I Tokyos polisskola finns världens bästa och tuffaste instruktörer och det är där man kan utvecklas i rätt riktning.

Brist på instruktörer

Just bristen på skickliga instruktörer hämmar utvecklingen i Sverige.

– För att få ut maximalt av en tränare måste denne vara bättre än eleven, och i Sverige är det ont om så välutbildade instruktörer.

Inför EM har Svenska Budoförbundet "hyrt in" en japansk tränare, Mitsuro Sekine.

– Och det har betydtt mycket för min utveckling de senaste månaderna, menar Per. Men det är vid för få tillfällen vi får sådan expert hjälp.

Mycket teknikträning

Nästan all träningstid, och som i alla individuella idrotter betyder det alla dagar året runt, ägnas åt teknikträning.

– Plus löpning ett par tre pass per vecka, förtydligar Per.

Liksom i övriga budosporter rankas utövarna i s k dan. Det svenska kendolaget har förvånansvärt låga tal, exempelvis har Per bara 2 dan. Men den här insatsen ger väl ett högre tal?

– Nej, prestationer på tävlingar räknas inte. I morgon (läs i dag) skall jag göra ett prov för 3 dan och i det ingår ett stilträningssprov, en skriftligt (!) prov och dessutom en uppvisning i kata, då jag utför vissa förutbe-

stämda övningar, berättar Per vidare.

Per förklarar också självbehärskningens betydelse.

– Att utöva kendo är en personlighetsutveckling, som man har nytta av hela livet.

Inga protester

Det förekommer aldrig några protester mot domsluten – och att vara domare i kendo är svårt, så svårt att det inte finns tillräckligt skickliga domare i Europa till ett EM utan under finalpasset var hela domartrion japansk.

– Visst tycker man ibland att det egna hugget träffar korrekt och rent, men om domaren inte signalerar för poäng får detta absolut inte gå ut över humöret, säger Per. Och ännu har jag aldrig upplevt vad som händer om någon protesterar. Några protester har jag nämligen aldrig sett.

Fåtalig publik

Kendo-EM blev ingen publiksuccé.

– För att få ut något som åskådare måste man nog själv ha sysslat med sporten, menar exempelvis Leif Svensson, Enighets landslagsman. Det är svårt att hinna med i det snabba tempot.

Förvisso. Som en idrottsallätare imponeras man mest av den disciplin och respekt för varandra som de aktiva visar. Atmosfären är också ovanlig. "Kampljuden" – något av självpeppning – är också ovan för en "vanlig" åskådare.

Men sporten är på något sätt fascinerande. Svår – men samtidigt lättbegriplig, det gäller att med ett bambusvärd hugga eller stöta mot nio väl skyddade ställen på kroppen.

– Vi hoppas att den här tävlingen skall ge oss PR så att vi kan utöka antalet aktiva. F n finns det bara cirka 400 i ett tiotal klubbar i Sverige, berättar Kjell Söderström.

Potnot: Frankrike vann lagfinalen över Västtyskland. Individuellt segrade västtysken Jörg Potrafki, som därmed försvarade sitt EM-tecken. I semifinalerna var det fö två västtyskar och två fransmän, vilket visar dessa båda länders suveränitet i Europa.